

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 30 DIN, PODPORA VEČ KOT 30 DIN. POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO IV.

LJUBLJANA, PETEK, 10. NOVEMBRA 1939.

ŠTEV. 9.

IZ PRVE OKROŽNICE PIJA XII.

Srečna tolažba in nebeško veselje nas navdaja, častiti bratje, in vsak dan se predobremu Bogu iz vse duše zahvaljujemo, ko vidimo v vseh krajih katoliškega sveta prelepe in sijajne zglede tistega krščanskega prizadevanja, ki se pogumno loteva vsega, kar zahteva ta naša doba, in ki s plemenitim stremljenjem skrbi za lastno svetost — kar je prva in posebno važna naloga — in pospešuje apostolsko delo za širjenje in rast božjega kraljestva.

NEPRECENLJIVE VREDNOSTI KATOLIŠKE AKCIJE

Iz evharističnih kongresov, vpeljanih povsod po svetu, katere so naši predniki z vso skrbjo pospeševali,

in iz sodelovanja laikov, ki se v vrstah Katoliške akcije učinkovito vzgajajo k zavesti svojih dolžnosti in svojega poslanstva,

pritekajo tako obilni studenci milosti in moči, tako polni odločilnega vpliva in časom tako primerni, da jih ne moremo previsoko ceniti: ko je videti, kako čas grozi s še težjimi udarci in so potrebe vedno hujše in ko brezbožne sile vsak dan huje napadajo krščansko ime.

KA — USLIŠANA MOLITEV H GOSPODU ŽETVE

Na žalost je število duhovnikov danes manjše, kot pa zahtevajo njihove naloge, in tudi za našo dobo veljajo besede božjega Odrešenika: »Žetev je velika, delavcev pa malo« (Mt 9, 37; Lk 10, 2). Temu trudu duhovnikov nudi predragoceno pomoč ona organizirana delavnost laikov, ki se stavljajo na razpolago cerkveni hierarhiji, vsak dan večja, prežeta plemenite in goreče požrtvovalnosti, da obeta take uspehe, da se moremo nadejati kar najboljšega.

Molitve, ki jih pošilja cerkev h Gospodu žetve, naj pošlje delavce v svoj vinograd (Mt 9, 38; Lk 10, 2), je bila uslišana tako, kakor zahtevajo posebne časovne potrebe; s tem namenom namreč, da se duhovniško delo, ki samo pogosto potrebam ni kos in je tudi ovirano, srečno nadomesti in dopolni z delom laikov.

OČETOVSKI POZDRAV IN ZAHVALA BORCEM KATOLIŠKE AKCIJE

Navdušene vrste mož in žena, fantov in deklet, svetemu očetu na besedo poslušne in pokorne navodilom svojih škofov, se z vsem srcem in z veliko gorečnostjo posvečajo apostolskemu delu, da bi se množice ljudstva, ki so od Kristusa nesrečno zašle, končno vendarle vrnile k njemu. V tej uri, ki je za Cerkev in za človeško družbo tako odločilna, jim torej pošiljamo svoje očetovsko pozdrave; iz prepornega srca se jim zahvaljujemo in dobro naj vedo, da jih z očetovskim srcem in zaupanjem spremljamo.

Ko gredo radovoljno in z veseljem za zastavo Kristusa Kralja in so sebe, svoje delo in svoje življenje njemu posvetili, si morejo po pravici prisvajati besede svetega pevca: »Jaz pravim: moje delo Kralju« (ps 44, 1): trudijo se ne samo z molitvijo, ampak tudi z delom, da pride k nam božje kraljestvo.

V vseh stanovih državljanov razodeva njihova marljiva pomoč, katero izkazujejo duhovnikom, nad vse dragocene sile, s katerimi vrše dela, ki si jih nihče, še tako plemenit in zvest človek, ne more želeči lepših in bolj tolažilnih.

KA — PO NAVDIHU CERKVE

Ta apostolska delavnost, vršena po navdihu in navodilih Cerkve, laike posveti kakor Kristusove sodelavce, kot to jasno razlaga sv. Avgustin, ko pravi: »Ko slišite, bratje, Gospodove besede: Kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik, nikar ne mislite samo na dobre škofo in klerike! Tudi vi po svojih močeh služite Kristusu, z lepim življenjem, z milostino, s tem, da oznanjate vsem, ki jim boste mogli, Njegovo ime in Njegov nauk, da vsakdo, tudi družinski oče, spozna, da je očetovsko ljubezen svoji družini dolžan zaradi tega imena. Za Kristusa in za večno življenje naj vse svoje opominja, uči, spodbuja, svari, naj izkazuje dobrohotnost in izvaja strogost; tako bo v svoji hiši vršil cerkveno, takorekoč škofovsko službo, služeč Kristusu, da bo na vekomaj z Njim«. (In Joan. tract. 51. n. 13.)

Koliko je vredno komunistično narodnjakarstvo?

Thorezova antifašistična prisega

Pred dobrimi petimi leti, dne 14. julija 1934. so stali skupaj v eni vrsti trije voditelji francoskih strank: Daladier, Thorez in Blum. Ko so stranke ljudske fronte prisegale na ime Bastillo, da ne bodo nikdar dovolile, da bi prišel na oblast fašizem, so tudi ti trije voditelji dvigali pesti v potrditev prisega. Ta prizorček, ko je tajnik komunistične stranke Thorez polagal antifašistično prisego, je ujel na ploščo tudi fotograf.

Komunisti narodnjaki

Komunistična stranka sama je prav tako kazala na vso moč svoje narodnjaštvo. Iz najbolj zagriženih antimilitaristov so postali apostoli narodne obrambe in navdušeni poveljevalci francoske narodne armade. Na svojih shodih in sestankih so peli maršejezo z istim ognjem kot svojo internacionalo. Pri proslavah so obesili okrog govorniškega odra in po dvorani natančno enako število rdečih in narodnih zastav. Narodni socializem in hitlerjanstvo so pobijali z vso močjo, ne kot nasprotnika komunistične stranke, ampak kot sovražnika naroda in države.

Vaba za demokracije

Takšno zadržanje komunistov je zidalo zlate mostove med njimi in demokratičnimi strankami. To so komunisti tudi hoteli doseči. Obenem pa so se takrat tudi v resnici bali narodnega socializma in so bili veseli, da so mogli ves narod hujskati na boj zoper svojega strankarskega sovražnika.

Za francoski patriotizem - telefonska navodila iz Moskve

Tega njihovega narodnakarskega ponašanja pa niso diktirala čustva ljubezni do domovine in naroda, diktirala jih je Moskva. Navodila so bila silno podrobna, ne samo kakšne splošne načelne smernice. Saj je znan slučaj, da je neki komunistični poslanec pred glasovanjem v parlamentarni komisiji zahteval, da se pred glasovanjem odredi odmor, češ da

mora dobiti za glasovanje telefonična navodila iz Moskve.

Patriotizem, narod, demokracija, antifašizem - vse izdano!

Da je bilo narodnjakarstvo francoskih komunistov samo naročeno, dokazujejo zadnji ukrepi francoske komunistične stranke, ki je gladko pustila na cedilu domovino, demokracijo in antifašizem ter se izrekla za Stalina in Hitlerja.

Kaj je z narodnjakarstvom francoskih komunistov, ni v Franciji nobenega dvoma več.

Ponarejeno francozovstvo, ponarejeno slovenstvo

Teh zanimivosti o komunistični taktiki ne pripovedujemo kot senzacionalne podrobnosti za kratak čas, ampak kot senzacionalno podobnost s taktiko slovenskega komunizma.

Naši komunisti so v zadnjih letih tudi eni najbolj navdušenih Veleslovencev s slovenskimi traktovi v gumbnicah in z besedo slovenstvo na ustih. To slovenstvo naj bi bilo zlat most do drugih, ki tudi zavzemajo in visoko cenijo slovensko narodnost. Zlat most, a ne do ciljev slovenstva, temveč do ciljev boljševiške strahovlade.

Komunistična stranka, ki je ravnala izdajalsko na Francoskem, bo ravno tako naredila s svojim narodoljubjem na Slovenskem.

Ne dajte se varati sladkim besedam!

To naj si pokličejo v spomin tisti naši katoliški krogi, ki mislijo, da bodo slovenstvo branili skupno z levičarji. S tistimi, ki dobivajo telefonična navodila iz Moskve? Danes patriotske, jutri izdajalske! S tistimi, ki ob prvi priliki dezertirajo iz vojaških vrst, kakor tovariš Thorez?

Kaj je še treba premišljevati in debatirati o razmerju katoličanstva do komunizma? Komur ni sedaj jasno kako in kaj, sploh ni za javno življenje, ker ni zrel in je premalo bister.

Komunistična taktika je skrajno podla. Kdor pa se s podleži družji, ga glava boli.

ZANIMIVA IZJAVA

takole govoril:

»Boljševiški nauk smatram za najhujši strup, ki se more dati narodu. Zato želim, da moj narod nima z njim nobenega stika. Vsaka pogodba in obveza, ki bi jih Nemčija prevzela od Rusije, bi bile za nas brez pomena. Ni mogoče, da bi nacionalnosocialistični nemški vojniki pomagali in varovali boljševizem, kakor tudi mi sami ne bi marali pomoči od nobene boljševiške države. Zakaj bojim se, da bo vsak narod, ki išče tega zaveznika, sam propadel.«

Kdo je dal prvi življenje za Francijo

Medtem ko so komunistični voditelji iz Francije pobegnili in zdaj od zunaj rovarijo proti svoji rodni zemlji, je francosko KA doletela čast, da je dala prvo žrtev na oltar domovine. B'il je to devetindvajsetletni narednik Clemente Sarantyn, ki je bil poprej žosistovski tajnik. Velikostnega pogreba se je poleg številnih civilnih in vojaških osebnosti udeležil glavni odbor žosistovske zveze.

Demonstracije proti rdeči zastavi

Iz angleških poročil posnemamo, da je prišlo 24. avgusta t. l. do velikih demonstracij v San Sebastianu, kjer so uradi v Španiji akreditiranih poslaništev. Ta dan je izobesilo nemško veleposlaništvo ob priliki sklenitve pakta med Rusijo in Nemčijo poleg nacistične tudi boljševiško zastavo s srpom in kladivom.

Množice so začele pred poslaništvom demonstrirati, češ da rdeča zastava žali katoliško Španijo. Policiji se demonstrantov ni posrečilo razgnati. Medtem je zastopstvo več odličnih špancev odšlo na poslaništvo in obrazložilo stališče ljudstva. Takojo nato je zastava s srpom izgnila s poslopja.

Konec uživalca

Na dunajski univerzi je pred leti predaval profesor Moritz Schlick. V svojih predavanjih je zatrjeval, da je edini cilj življenja uživanje razkošja in slasti. Zakon, dolžnost, morala — to so bila zanj strošila iz davne minulosti. Vsako svojo razlago je končal z zasmehom: »Gospodje, uživajte v vsem, dokler morete, samo previdni bodite!«

Dne 22. junija 1936. ga je ustrelil njegov bivši učenec dr. Nelböck!

Zakaj!?

800 let katoliške Portugalske

Portugalska praznuje v kratkem 800 letnico svojega državnega obstoja. Ta dežela je bila ob preseljevanju narodov domovina germanskih plemen. Pozneje je padla pod jarem arabskih Mavrov, a bila izpod tega jarma rešena z zmago Ferdinanda I. Kastiljskega nad Mavri.

DOBA KOLONIALNEGA IMPERIJA

L. 1139. je mejni grof Alfonz, sin Henrika Burgundskega, otrese se sebe stoletno špansko nadoblast in se oklical kot Alfonz I. za pravega portugalskega kralja. V času svojega največjega razmaha, v 14. in 15. stoletju, je mala dežela v novoodkritih deželah obenem s krščansko kulturo vneto širila tudi katoliško vero. Pod Janezom II. je Jernej Diaz odkril Rt dobre nade, pod Emanuelom Srečnim je Vasco da Gama odkril morskot pot v Indijo, l. 1500. pa je začel Cabral z osvajanjem Brazilije. Lisbena je bila v začetku novega veka prvo trgovsko mesto sveta in izhodišče za pot v misijone. Toda pod Janezom III. se je začel propad Portugalske.

MODERNA PORTUGALSKA

Danes ima Portugalska, ko se je l. 1882. tudi Brazilija od nje ločila, le še male ostanke svojega kolonialnega imperija, ki je bil 22 krat večji kakor materna dežela. Cerkveno življenje je po levčarski revoluciji l. 1910., ki je odpravila monarhijo, močno opešalo, a se je po l. 1926. zopet močno dvignilo.

Globoka obnova dežele v katoliškem duhu se je pričela šele l. 1926., ko je sedanja vlada dala državi novo ustavo. Odlični katoličan, ministrski predsednik Oliveira Salazar, (o katerem je naš list že večkrat pisal, op. ur.) je uvedel korporativni sistem. Ta sistem, ki sloni na socialnih naukih katoliške Cerkve in služi zgraditvi družbe na novi, trdni podlagi, rodi vedno večje uspehe.

Ob priliki 800 letnice bo v Lisbenu l. 1940. prirejena velika razstava, kjer bo prikazana tudi osvojitve Brazilije in delovanje misijonarjev v tej deželi. V oddelku za umetnost in literaturo bo prišla zlasti katoliška preteklost dežele jasno do izraza. Poseben prostor je določen za tvorca »Lusiade«, najslavnejšega por-

Italijanski zdravnik dr. Andrej Majocchi, vodja velike bolnice v Milanu in slaven kirurg, je izdal svoje spomine »Življenje kirurga«. V njih nam lepo pripoveduje, kako je ostal veren kljub raznim težavam, ki so ga begale.

Sam pripoveduje:

V zgodnji mladosti sem najrajši sedel pri materinih nogah, ko je šivala. Tedaj mi je morala pripovedovati pravljice, obenem pa odgovarjati na vprašanja, ki sem jih ji zastavljal. Včasih sem jo mučil s hudo smešnimi vprašanji, drugič sem jo pa spraševal stvari, ki o njih razmišlja vsak pameten in resen človek.

Večkrat sem jo vprašal: »Povej mi mama, zakaj sem prišel na svet?« — In ona mi je odgovorila: »Bog te je ustvaril, on želi, da živiš.«

Pa se nisem s tem zadovoljil. Spraševal sem dalje: »Pa zakaj nas je ustvaril?«

Mati je potrpežljivo odgovarjala: »Da ga spoznavamo in ljubimo, mu na zemlji služimo in da se bomo mogli z njim v nebesih veseliti.«

Mali Andrejček je molčal, pa ni bil popolnoma zadovoljen z odgovorom. In čez nekaj časa je zo-

pet vprašal: »Pa zakaj se ne moremo že tu na zemlji veseliti?«

Mati se je žalostno nasmehnila, pogladila sinčka po laseh in resno odvrnila: »Dragec, na zemlji pa neskajjenega veselja ne boš našel, ker niso vsi ljudje dobri.«

Na koncu svojih spominov se zdravnik vrne na ta dogodek iz svoje mladosti in zaključki knjigo takole:

Kadar koli me je v poznejšem življenju prijel malodušje ob misli, zakaj vsi ti boji, vse te stiske, ki jim je človek vsak dan priča in jih vsak dan občuti, sem si vedno poklical v spomin besede svoje matere, ki je dejala:

»Zato smo na svetu, da Boga ljubimo, mu služimo in se bomo veselili z njim v prihodnjem življenju.«

Takrat se mi je vedno zazdelo, da teh nekaj besed vsebuje modrost vseh časov, da je edino to prava rešitev tega težkega vprašanja.

In ko se bo približal večer mojega življenja, ko mi bo ostalo le upanje na večno veselje, tedaj bodo zadnje besede, ki jih bodo moje ustnice še mogle šepetati, besede moje matere, ki so vklesane na njen spomenik: »V tebe, Gospod sem zaupal, zato vekomaj ne bom osramočen.«

tugalskega katoliškega pesnika Camõesa. Tudi spominu velikega svetnika sv. Antona Padovanskega, rojenega l. 1195. v Lisbenu, bo zadoščeno. Njegovo rojstno hišo bodo na novo postavili v taki obliki, kakršno je imela pred 750 leti.

„SVETA KAPELA“

ki je med najlepšimi spomeniki stare Francije, bo po poročilu francoskega tiska kmalu obnovljena in izročena javnemu bogočastju.

Svetišče je dal sezidati Ludvik IX. v letih 1245.—1238., da bi v njem moglo ljudstvo javno častiti trnjevo krono Zveličarjevo. V času prve revolucije so Francozi tudi to cerkev oskrnili in jo spremenili v muzej.

V zadnjem času pa je vodstvo državnih muzejev privolilo, da se na praznik sv. Iva, zaščitnika pravnikov, zbero v njej sodniki in odvetniki ter se udeležijo slovesne službe božje. Obenem je izšlo dovoljenje, da se v kapeli sme opravljati vsako nedeljo sv. maša, pri kateri naj se pojejo srednjeveške liturgične pesmi.

KATOLIŠKI VISOKOŠOLSKI TEČAJI V CAMBRIDGEU

Letošnja poletna visoka šola v Cambridgeu (od 29. julija do 7. avgusta) je obsegala — kakor poroča »Universe« — tri tečaje. Poleg predavanj o »religiji in znanosti v današnji dobi«, je bil še en tečaj o psihologiji in o novodobnih vzgojnih vprašanjih.

Omembe vredno novost pa tvori tretji tečaj s temo: »Krščanski misijon in komunizem v Rusiji.« Pobudo za to je dal znani delavec v ruskem katoliškem misijonu p. John Ryder.

Predavanja so bila deloma v ruskem deloma pa v angleškem jeziku.

Med zborovanjem, h kateremu so pripuščeni tudi nekatoličani, se je za udeležence brala maša v bizantinskem obredu.

FRANCOSKA RADODARNOST

Zaradi vojne je bilo mnogo francoskih duhovnikov vpoklicanih. Katoliški dnevnik »La Croix« je organiziral zanje nabiralno akcijo za prenosne oltarje; doslej se je nabralo do en milijon frankov, vsak dan povprečno 50.000 frankov.

Zveza mladih katol. Kataloncev in njeni mučenci

L. 1931.

V Španiji je po padcu diktature Primo di Rive in po padcu monarhije vrelo kot v prepornem kotlu. Mnogo pojavov je množice odvrčalo od Cerkve ali pa celo dvigalo proti njej.

Kako priti v stik z množicami? Duhovniki niso poslušali. Oprijele so se stare krilatice: »Duhovniki naj gredo v zakristijo.« Napis na tovarniških vratih: »Vstop prepovedan«, je zmeraj veljal tudi za duhovnike.

NOVA ŠPANIJA — NOVA MLADINA

V začetku leta 1931. se je Španija spremenila. Novi Španiji je potrebna nova mladina! Zato je začel še istega leta Albert Bonet, vseučiliški profesor v Barceloni, s peščico mladih ljudi ustvarjati novo gibanje. Mgr. Irurita, barcelonski škof, ga je poslal v Belgijo, Holandijo in v Francijo, da bi v teh deželah študiral gibanje katoliške mladine. Po tem študijskem potovanju se je vrgel na delo in ustanovil v župniji sv. Marije v Barceloni prvo skupino fejcistov: Zvezo mladih katoliških Kataloncev.

PRVA NASPROTJA

Mnogi so novo organizacijo odklonili, čim so zanj zvedeli. Toda v sedmih katalonskih škofijah je bilo vendar dovolj gorečih apostolov, ki so razumeli klic Cerkve in zahteve časa. Boriti so se morali na dveh frontah. To seveda ni lahko delo, a poguma niso izgubili.

CARDYN POMAGA

Geslo ustanovitelja katalonske KA je bilo: Zopet obnoviti v Kataloniji krščanski družabni red; vrniti Kristusa našim bratom in jih zopet pokristjaniti.

Da bi se v vseh okoliščinah približala temu cilju, se Zveza ni ustrašila nobenih žrtev. Ko je prišel v Katalonijo še kanonik Cardyn, so se mnogi duhovniki — danes po večini že mučeni — z vso vmeno vrgli na delo, ki ga je zahtevala Zveza.

Neki duhovnik jim je nekoč dejal: Katoliška Cerkva je kakor prelepa podoba neprecenljive

vrednosti, ki pa mora od časa do časa menjati svoj okvir, ker bi sicer postal črviv.

Ko se je duhovščina navadila novega načina oblikovanja in pridobivanja, je Zveza kljub nerazumevanju katoliške javnosti živela, rastla in prišla do viška in končno do krvave daritve.

DRŽAVLJANSKA VOJNA

Gorčično zrno, ki je bilo vsejano v katalonsko zemljo, se je v petih letih pred državljansko vojno razraslo v veliko drevo. Katalonska KA je štela 20.000 fejcistov. Bog je očitno blagoslovil to gibanje in sprejel velikodušno darovano kri svojih borcev. V državljanski vojni je štiristo fejcistov pogumno dalo svoje življenje za Zvezo, za Boga. — Skoraj vsi odborniki vseh krožkov so bili aretirani in pozneje usmrčeni.

DEJSTVA

V eni sami vasi škofije Vich, v Torellu, ki nima niti 3.000 prebivalcev, so naenkrat ustrelili 18 fejcistov. Najstarejšemu je bilo komaj 22 let. Očividec je pripovedoval, da jim je, predno so bili umorjeni, privrel iz srca klic: »Viva Christ Rei! — Živel Kristus Kralj!«

Dnevnikarji so vsako jutro prinašali sezname fejcistov. Večina je bila aretiranih, drugi so se skrili ali pa so pobegnili čez mejo. Neki član pripoveduje: »Moj bratranec je bil delavec v tovarni glavnega mesta naše škofije. Bil je aretiran 29. oktobra 1936. Tega dne je bilo ubitih mnogo ujetnikov. On je sicer prišel srečno iz ječe, ali lasje so mu zaradi prestanih strahot čisto osiveli. Bil je zraven, ko so padali njegovi tovariši. Rdeči milicniki so imeli velikega psa in ta jim je izbiral žrtve, ki so jih potem morili.«

Rdeči so mislili, da bodo fejciste z nasiljem strli in uničili gibanje, pa so se zmotili. Kakor je bila kri mučencev seme novih kristjanov, tako je kri fejcistov seme novih fejcistov.

Rdeči so sicer zdrobili zunanji okvir, toda brez dvoma je, da bo Zveza na katalonski zemlji, oškropljena s krvjo mučencev, zacvetela še bolj kot poprej.

Halo!

UPRAVA SPOROČA

VEZAVA BORCEV

Vezava enega letnika stane 12.— din.

Če komu manjka kaka številka, jo dobi za 75 par; dobe se še vse številke vseh letnikov. Številke, ki jih želite, napišite na ovoj, denar zanje pa oddajte poverjeniku obnem z denarjem za vezavo.

Cel letnik po številkah uredite in ga zavijte. Pod datumom prve številke (ne zgoraj ali na robu, ker ga knjigovez odreže!) napišite svoje ime, razred in šolo oz. naslov. Napišite z navadnim svinčnikom, da lahko pozneje zbrisete.

V vezavo sprejemamo samo do 1. decembra.

KJE ODDAS »BORCE« V VEZAVO

1. Poverjenikom.

2. V škofijski pisarni.

Nedijaki lahko oddajo letnike in denar v škofijski pisarni v Ljubljani g. tajniku J. Prešernu.

3. Po pošti.

Nedijaki z dežele lahko pošljejo list v vezavo po pošti kot tiskovino. Frankirati je treba z din 2.— do 2.25 (če je ovoj iz močnejšega papirja). Ko bomo pošiljko prejeli, bomo poslali položnico.

Poslajte:

za vezavo 12 din,

za dostavo vezanega letnika po 4 din za en letnik,

za vsako posamezno dopolnilno številko po 75 par.

Kazalo za III. letnik bomo priložili sami.

Letnike dobite nazaj takoj, ko bodo vezani.

VEZAVA »NASE POTI«

XVIII., XIX., XX.

Kdor je kupil te tri »Nase poti« brošure, si jih lahko da pri nas vezati v eno knjigo.

Vezavo, okusno in v celo platno z napisom, preskrbimo

a) dijakom naročnikom MMB za din 6.—

b) ostalim dijakom in nedijakom naročnikom za din 9.—

c) vsem ostalim pa za din 12.—

Prosimo, da oddaste vsaj do 1. decembra brošure NP 18—20 in denar za vezavo po isti poti kot pri Borcih.

Na prvo stran napišite pod naslovom svoje ime in naslov. Če kdo nima katere izmed brošur NP 18—20, naj to napiše na ovoj in doplača odgovarjajoč znesek. Za one, ki bodo poslali knjižice po pošti, veljajo ista navodila kot za Borce. Frankirati je treba z din 1.75 do 2.— po teži. Dostava vezane knjige stane din 2.50.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misljenska tiskarna, Groblje - Domžale (A. Trontelj).